

Fiskivinnan á vegamóti

TAÐ er greitt, at fiskivinnan er á einum vegamóti. Í fleiri ár hava vit — fiskifrøðingar og fiskimenn — dugað at sæð hvønn veg tað bar. Og í nógv ár hevur m.a. hetta blað víst á, at vit mugu ganga nýggjar leiðir og broyta mentalitet — frá nøgd til góðsku.

SENDINGIN Føroyar í dag í Útvarpinum týskvöldið og sendingin Fimmarin mikudagin vísu greitt og skilliga, at nú má nakað gerast. Fyrr hava vit hoyrt fiskifrøðingar víst á vandan, men nógvir fiskimenn — kanska serliga trolaramenn — hava talað í móti. Nú er vent í holuni. Allir teir fiskimenn, sum ringdu til frálíku sendingina Fimmarin ásannaðu, at nú má nakað gerast!

HVAT skal gerast eru menn ikki samdir um. Engin patentloysn finst, og einki er at ivast í, at fleiri ymisk tiltøk

mugu setast í verk. Eitt er at minka talið av fiskiskipum við upphøgging. Eitt annað er at hava natúrliga frágongd við tað at skip fara av knórnum. Ein triðja loysn er avmarking — kvotur, fiskidagar, leiðir osfr. Tiltøk, sum allir avvarðandi partar eiga at viðgera, so flest øll sjónarmið vinna frama.

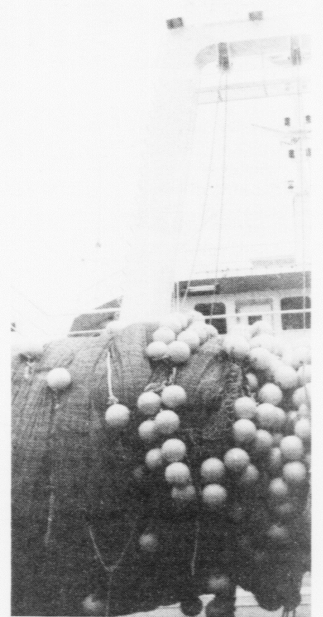
HETTA fer at kosta í fyrstu atløgu og talið av fiskimonnum verður í fyrstu atløgu kanska minni, men sum frálíður, og stovnarnir eru komnir fyrri seg aftur, skuldi verið nóg mikið av »tjansum«, sambært tí sum kom fram í Útvarpinum. Latið okkum vóna tað. Og latið okkum eisini vísa á tann møguleikan, at fæst javnari býti millum trol og línu/ snellu, ja, so eru eisini fleiri arbeiðspláss í eygsjón. Fleiri eru við og nógv eru tey, sum siga, at góðskan á línu-fiski er betri.

GÓÐSKA er hitt lyklorðið. Nógv hevur verið talað um góðsku, ella dygd, og alt fleiri

ásanna, at neyðugt er at hava eina framúr góða góðsku og neyðugt er at tilvirka okkara fisk og fiskavørur í einum ódálkaðum umhvørvi. Men enn eru Føroyar ov skitnar í krókunum, slóð ein fiskifrøðingur á Heilsufrøðiligu Starvstovuni fast í blaðgrein og í Útvarpinum herfyri.

GÓÐSKA og góðsking. Orð leitt av hinum orðinum. Nógv er talað um góðsking, men higartil hava royndirnar sum heild verið trilvandi. Okkurt virkið hevur tó gjørt nógv burtúr. Men eisini í hesum føri eru vit á einum vegamóti, og landsstýrismaðurin í fiski-ídnaði hevur boðað frá, at nú má og skal okkurt henda á hesum øki. Vit hava ikki meiri fisk — ja, nøgdirnar verða minni, og tí mugu vit fáa meira burtúr. Hetta var eitt av høvuðsevnunum hjá Javnadarflokkinum í valstríðnum — matvøruídnaður — og vit seta okkara álit á, at her fer nakað at henda, so fleiri fólk fáa arbeiði og útflytningvirðið verður stórri.

F

sosigaley

Hasar "typurnar"

Dagblaðið skrivir í oddagreini í gjár um ávísar "typur" av fólki:

Víst eru framtíðarvænir, har politiskir skil er. Latum okkum enda við einum øðrum broti úr samgonguskjalinum um, at "ávøkja av bundnari samansparing, brutto-skattur og lækking í marginalskaði eru grundað á afturhald í lønarkrøvum. Brestur hendan fortreyt, verður spurningurin tikin til politiska viðgerð av nýggjum."

Óivað brestur hendan fortreyt, tí Ingeborg, Erhard og Hildur typur duga sær ikki hógv. So

verður bert ein úteigur - eisini hjá Javnadinum: Skatta- og lønarlækking yvir ein kamb. Tá fyrst verður aftur liviligt í Føroyum. Vedda, um Dagblaðið ikki aftur fær rætt her.

Tað fyrkentur okkum heldur ótespiligt, at landsstýrisflokkur fer at bólla fólk upp í "typur". (Hetta er kortini áður hent í verðaldarsøguni). Hasar typur skulu nú hava skyld í øllum landsins ólukkum, makka tey ikki rætt. Hetta boðar ikki frá góðum, og allarmínst í samband við samskipti millum landsstýrið og arbeiðsmarknaðin. Eftir okkara tykki er ein av høvuðstreytunum fyrri, at landsstýrinum skal vera gjørligt at fremja ein

skilgáðan politikk, er at hetta samskipti er í lagi, og at ávísir samfelagsbólkar ikki frammanundan verða kollðómdir.

Sensurur

Oyggiatíðindi skrivir í fyrstuðru grein í gjár:

Politisku fjølmiðlarnir hava fingið greið boð um ikki at spyrja samgongulimrarar ov nær, og slett ikki at viðgera trupulleikar í samfelagnum. Hetta kann ørkymla føroyingin, ljóðar í Tinganesi.

Og tá Sjóntvarp Føroya hevði viðgjørt skattalógaruppskotid, sum klárt vísti, at her var talan um at hjálpa teimum ríku, tá fekk sjónvarpsstjórin átal

alment frá samgongulimum.

Sosialurin kennir ikki til nøkur tilfál harrabod úr Tinganesi. Tilfál boð høvdu heldur einki hjálpt. Vit fara, eins og vit eru von, at royna at fylgja væl við. Eisini á politiska vígvollinum. Og uttan mun til hvør kemur við hvørjum uppskotinum og uttan mun til um tey eru "populer" ella ikki.

Er tað so, at nakar samgongumaður roynir at geva sjónvarpinum munnkurv, er bert at vóna, at sjónvarpsmanningin er nóg sterk at standa ímóti og ikki lata seg kúga av erkvisnum politiskum smokkuleggum. Hóast ein fjølmiðil er almennur eigur orðið at vera fritt.

Áhoyrar óynsktir

Sum vælskiljandi er, eru áhoyrarir fáir tá býráðið í Havn heldur fund. Okkurt blaðfólkið og kanska onkur kommunalur embætismaður. Men tá okkurt mál, sum hevur serligan áhuga er til viðgerðar, kemur meira enn so fyrri, at nógur, sum á ein ellan hátt hava áhuga fyrri júst hesum málinum, sita á áhoyrarassunum.

At havnafólk hava áhuga í teimum avgerðum, sum koma at hava ávirkan á tey sjálvi, er ikki so lógið.

Á býráðsfundinum hóskvöldið var mál til viðgerðar viðvíkjandi barnagórðum í Havn. Hetta var almanna-tinggjørt framm- anundan og tí høvdu

nógur fá, sum høvdu serligan áhuga fyrri hesum viðurskiptum, leita sær oman í gamla meiningheithúsið á Vaglinum.

Hetta kom ikki væl við hjá øllum býráðslimum. Ein av samgongumonnum, kundi ikki bara sær fyrri at undrast á at áhoyrarar vóru til staðar og helt fyrri, at onkur "man hava ríkið".

Sambært lóg skulu býráðsfundir vera fyrri opnum huldum. Hetta fyrri at fólk kunnu fylgja við hvat fyriferst í býráðnum, og er tað tí átaluvvert, at býráðslimir á tilfalan hót roynir at styggja fólk burtur. Helst ikki uttan orsök, tí er eingin ið lurtar, ber betur til at "handla" sum einum lystir.